

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 253/2026
12.03.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Гордане Којић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених АА, ББ и ВВ, адвоката Милана Миланова, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину К.бр.747/22 од 15.03.2024. године и Вишег суда у Зрењанину Кж1 259/24 од 07.10.2025. године, у седници већа одржаној дана 12.03.2026. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА, ББ и ВВ, адвоката Милана Миланова, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину К.бр.747/22 од 15.03.2024. године и Вишег суда у Зрењанину Кж1 259/24 од 07.10.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину К.бр.747/22 од 15.03.2024. године окривљени ГГ је оглашен кривим да је извршио кривично дело изазивање опште опасности из члана 278. став 1. КЗ, за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од седам месеци и новчана казна у износу од 50.000,00 динара и кривично дело насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ, за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од осам месеци, те је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од једне године, у коју му је урачунато време проведено у притвору од 18.07.2021. године до 21.09.2021. године и на новчану казну у износу од 50.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од тридесет дана од дана правноснажности пресуде, а уколико то не учини, иста ће бити замењена у казну затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан затвора. Окривљени АА, ББ и ВВ су оглашени кривим да су извршили кривично дело насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ, за које дело је окривљеном АА изречена казна затвора у трајању од осам месеци, у коју му је урачунато време проведено у притвору од 18.07.2021. године до 21.09.2021. године, окривљени ВВ на казну затвора у трајању од осам месеци и окривљени ББ на казну

затвора у трајању од шест месеци. О трошковима кривичног поступка и имовинско-правном захтеву је одлучено на начин ближе описан у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Зрењанину Кж1 259/24 од 07.10.2025. године одбијене су као неосноване жалбе ОЈТ у Зрењанину и бранилаца окривљених ГГ, АА, ББ и ВВ и потврђена пресуда Основног суда у Зрењанину К.бр.747/22 од 15.03.2024. године.

Против наведених правоснажних пресуда захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљених АА, ББ и ВВ, адвокат Милан Миланов, због повреде закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев као основан, преиначи побијане пресуде и окривљене АА, ББ и ВВ ослободи од оптужбе да су извршили кривично дело насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ или да укине наведене пресуде и списе предмета врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и у седници већа коју је одржао без обавештавања јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП бранилац окривљених АА, ББ и ВВ, адвокат Милан Миланов истиче да у радњама окривљених нису остварени елементи кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. КЗ. Свој став бранилац образлаже наводима да чланови домаћинства окривљених не могу бити „грађани“ чије је спокојство значајније угрожено, те да је за постојање предметног кривичног дела потребно да постоји узнемиреност шире заједнице, а родитељи и деца окривљених то не могу бити јер нису трећа неутрална лица, нису део неодређеног броја људи и нису део шире јавности. Поред наведеног, критични догађај се није одиграо на јавном месту, што је суштински елемент насилничког понашања, већ испред породичне куће и у дворишту окривљених, а радња окривљених није била усмерена према неодређеном кругу људи, већ према лицима која су сама иницирала контакт, а то су били оштећени. Бранилац још истиче да недостаје и субјективни елемент наведеног кривичног дела, а то је умишљај окривљених усмерен на значајније угрожавање спокојства грађана.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљених АА, ББ и ВВ, адвоката Милана Миланова, Врховни суд оцењује као неосноване из следећих разлога:

Из законског описа бића кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 1. КЗ произилази да су битна обележја дела како радња извршења, која се може састојати у предузимању неке од алтернативних радњи: грубом вређању, злостављању другог, вршењу насиља према другом, изазивању туче, дрском или безобзирном понашању и тако и последица, која се може састојати или у значајнијем угрожавању спокојства грађана или тежем ремећењу јавног реда и мира. Квалификовани облик овог

кривичног дела из става 2. истог члана, између осталог, постоји када је при извршењу основног облика из става 1. овог члана неком лицу нанесена лака телесна повреда.

Кривично дело насилничко понашање из члана 344. КЗ је последично кривично дело код којих се сматра да је кривично дело довршено када су остварена оба елемента кривичног дела, радње извршења и последица кривичног дела, дакле, кривично дело насилничко понашање је свршено тек када је неком од законом наведених радњи извршења значајније угрожено спокојство грађана или је теже ремећен јавни ред и мир.

У конкретном случају, побијаном правноснажном пресудом Основног суда у Зрењанину К.бр.747/22 од 15.03.2024. године окривљени су оглашени кривим да су дана 18.07.2021.године, у раним јутарњим часовима, у Зрењанину, АА у стању када је могао да схвати значај свога дела и да управља својим поступцима, а ГГ, АА и ББ у стању када су били смањено способни да схвате значај свог дела и да управљају својим поступцима, али не до битног степена, ГГ општеопасним средством изазвао опасност за живот и тело људи, тако што је у непосредној близини паркинга угоститељског објекта „...“ у улици ..., стартовао путничко возило марке „...“, рег. ознаке ... и великом брзином почео да се удаљава са лица места, крећући се коловозом наведене улице, након чега је нагло скренуо у лево и возилом налетео на оштећеног ДД из ... који је стајао на тротоару у близини угоститељског објекта „...“, услед чега је оштећени пао на леђа, наневши му лаку телесну повреду у виду нагњечења левог колена и нагњечења у пределу грудног коша, након чега се удаљио са лица места, а после краћег времена поново се вратио крећући се наведеним возилом великом брзином, те је у једном моменту из возила НН лице, које је седело на задњем седишту иза сувозача, палицом задао ударац оштећеном ЂЂ из ... у пределу главе наневши му лаку телесну повреду у виду раздерно - нагњечне ране поглавине, тада су возило којим је управљао окривљени ГГ марке „...“, рег. ознаке ..., уочили млт. ЕЕ и оштећени ЖЖ, обојица из ..., па су возилом оштећеног ЖЖ марке „...“, рег. ознаке ..., кренули за истим како би уписали регистарску ознаку и пријавили полицији, пратили су возило насељем ..., те када су уочили наведено возило паркирано испред куће у улици ..., зауставили су се и тада им је трчећим кораком пришло шест лица, међу којима су се налазили окривљени ГГ, АА, ББ и ВВ, који су вршењем насиља према другом, те дрским и безобзирним понашањем значајније угрожавали спокојство грађана, при чему је другом нанесена лака телесна повреда, тако што су држећи у рукама штангле, металне шипке и секиру почели да лупају по возилу ЖЖ марке „...“, рег. ознаке ... и ударају оштећеног ЖЖ, којом приликом га је ударао окривљени ББ и окривљени ГГ, који је у више наврата ударио оштећеног ЖЖ шипком у пределу подлактице леве руке коју је оштећени подигао како би заштитио главу за време док је седео у возилу на месту возача, након чега је покушао да извуче оштећеног из возила у чему није успео, којом приликом је оштећени ЖЖ задобио лаке телесне повреде у виду нагњечења у пределу леве подлактице и нагњечења у пределу леве потколенице, док су окривљени АА и ВВ металном шипком ударали возило ЖЖ и млт. ЕЕ, који се налазио на задњем седишту возила, а што су све чули ЗЗ из ... и ИИ из ..., која је у рукама држала децу и која су плакала и који су се критичном приликом уплашили, при чему су били свесни свог дела, хтели његово извршење и били свесни да је њихово дело забрањено.

По оцени овог суда, чињенични опис дела у изреци првостепене пресуде садржи сва законска обележја кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ, за које су окривљени оглашени кривим правноснажном пресудом и то

како објективна, која се тичу радње извршења, која се састоји у вршењу насиља према другом и дрском и безобзирном понашању, затим последица дела која се огледа у значајнијем угрожавању спокојства грађана, као и квалификаторна околност тежег облика кривичног дела из члана 344. став 2. КЗ, а то је наношење лаке телесне повреде оштећеном приликом извршења основног облика из става 1., тако и субјективна обележја која се односе на урачунљивост и умишљај окривљених, који је обухватио и свест о забрањености дела, уз ту разлику што је окривљени ВВ кривично дело извршио у стању урачунљивости, а окривљени АА, ББ и ВВ у стању смањене урачунљивости, али не битно.

По налажењу овог суда, радње које су окривљени предузели критичном приликом – испред куће у улици ..., тако што су штанглама, металним шипкама и секиром лупали по возилу оштећеног ЖЖ и ударали оштећеног ЖЖ, којом приликом га је ударао окривљени ББ и окривљени ГГ, који је у више наврата ударио оштећеног ЖЖ шипком у пределу подлактице леве, којом приликом је оштећени ЖЖ задобио лаке телесне повреде у виду нагњечења у пределу леве подлактице и нагњечења у пределу леве потколенице, док су окривљени АА и ВВ металном шипком ударали возило ЖЖ и млт. ЕЕ, који се налазио на задњем седишту возила, а што су све чули ЗЗ из ... и ИИ из ..., која је у рукама држала децу и која су плакала и који су се критичном приликом уплашили, а што значи да су окривљени предузетим радњама проузроковали забрањену последицу дела, а то је значајније угрожавање спокојства грађана на јавном месту и то тако што су према оштећенима вршили насиље и дрско и безобзирно се понашали.

Врховни суд налази да не стоје наводи истакнути у захтеву браниоца да се угрожавање спокојства грађана не може односити на родитеље окривљених и њихову децу. Да би било остварено кривично дело насилничко понашање из члана 344. став 2. КЗ потребно је да услед радњи које је окривљени предузео према оштећенима, дође до угрожавања спокојства грађана, у које не спадају сами оштећени, а што овде није ни случај, јер окривљени према лицима ЗЗ и ИИ нису вршили насиље и дрско и безобзирно се понашали. У конкретном случају су радње предузете на јавном месту, испред куће окривљених, а нижестепени судови су у доказном поступку утврдили да су се поред родитеља окривљених ЗЗ и ИИ на лицу места налазиле и друге жене које су држале децу у рукама и стари људи, па све наведене чињенице заједно говоре у прилог томе да су окривљени приликом вршења насиља и безобзирног понашања према оштећенима угрозили спокојство грађана који су се у том тренутку налазили у близини места догађаја, посебно имајући у виду интензитет насилничког понашања окривљених које је подразумевало најпре ударање по колима оштећених а затим и наношење лаких телесних повреда у виду ударања истих металном шипком.

С тога су наводи изложени у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, којима се истиче да опис радњи извршења дела не садржи све елементе предметног кривичног дела, односно да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, оцењени неоснованим.

Иако се бранилац окривљених у захтеву за заштиту законитости позива на одлуку Врховног суда Кзз 1697/24, наведена одлука је у складу са закључцима изнетим у овој пресуди, с обзиром да је у истој изнет став да се угрожавање спокојства грађана не може односити на лице према коме се врши насиље и да је услед радњи које је

окривљени предузео према оштећенима дошло до угрожавања спокојства грађана, у које не спадају сами оштећени, а што је случај у овом поступку.

Иако је бранилац у захтеву за заштиту законитости формално означио повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, која представља законом дозвољени разлог за подношење захтева за заштиту законитости, у образложењу захтева бранилац не конкретизује у чему се наведена повреда закона састоји, односно не наводи на који начин је у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе примењен закон који се не може применити. Одредба члана 484. ЗКП налаже обавезу навођења разлога за подношење захтева за заштиту законитости, а што у случају истицања повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), по налажењу овог суда, подразумева не само формално опредељење о којој повреди закона је реч, већ и образложење у чему се та повреда конкретно састоји. С тога је Врховни суд нашао да захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА, ББ и ВВ, адвоката Милана Миланова у овом делу нема законом прописан садржај у смислу одредбе члана 484. ЗКП, па се у разматрање и оцену ове повреде није упуштао.

Са свега изложеног, а на основу одредаба члана 491. став 1. ЗКП донета је одлука као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Немања Симићевић, с.р.**

**Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић